

Mediocrитatis
Specificatio.

Th. 18. Hæc si rectè attendas, facilè mediocritatem intelligis, ab Aristotele fortitudini commendatam. Mediocritas enim non secundum rem, sed respectu nostri intelligenda est, prout eam consideratis circumstantiis vir prudens definiverit. *Nic. II. 6.* Geometricam aliàs vocant.

Explicatio.

Th. 19. Indè simul deprehenditur, mediocritatem hanc nihil aliud esse, quàm complexionem & observationem circumstantiarum moralium, prout à prudentia viro forti imperantur. Ex iis enim *conflatur & efficitur id, quod querimus, honestum. Cic. L. I. Off.* Hinc suppleri facilè in definitione possunt, quæ Novatoribus omiſsa videntur.

Genus implicitum.

Th. 20. Genus quidem fortitudinis virtutem esse, ex ipsa mediocritatis voce constat. Cum enim in ea omnis virtutis ratio consistat, idè Aristoteles virtutis vicem in definiendis virtutibus eam præstare jussit.

Duplex virtutis respectus in genere.

Th. 21. Præterea, antequam hîc cætera applicemus, notandum est, virtutes morales considerari dupliciter, vel ut ad possessorem ipsum, vel ut in societate ad reliquos cives referuntur. Priori modo nomine suo proprio, posteriori *justitia universalis* vocantur.

Similis duplex respectus fortitudinis in specie.

Th. 22. Nos duplicem hanc considerandi rationem jam imitabimur, & in duplici simili respectu circumstantias morales fortitudini aptabimus. Nec tamen hoc volumus ac si reverà in existentia sua circumstantiæ illæ morales disjungi possint, ut fortis hic existat primo respectu sine requisitis secundi; & alius secundo respectu sine requisitis primi; hæc enim omnia intimè conjuncta sunt, & inter se colligata atq; implicita *Cic. L. I. Off.* & qui verè fortis est, in utraqve considerandi ratione fortis existit. Ut proindè hæc non tam ad rerum discrimen, quàm ad nostram cognitionem faciant.

Ejus
CAUSA EFFICIENS.

Th. 23. Secundum priorem respectum, causa efficiens invenitur, quæ est *spontaneitas*. Debet enim fortitudo esse spontanea. Ubi utrumqve agendi principium includitur, scientia, & voluntas. Scientia, ut noverit qualia se offerunt (*Φαινόμενα*) *Nic. III. 8.* Voluntas, ut ea ferre velit. (*ib.*) Nam hoc ita justum est, quod rectè sit, si est voluntarium, *Cic. L. I. Offic.* Temere verò, inquit idem